

Gospodin Stjepan Mesić
Predsjednik Republike Hrvatske

Poštovani gospodine Predsjedniče,

Vaše održavanje političke stabilnosti u državi nakon odlaska Ive Sanadera i Vaši recentni doprinosi borbi protiv korupcije, jasno pokazuju da Vi svojem nasljedniku želite ostaviti što je moguće rasterećeniji predsjednički mandat.

Ovim pismom slobodan sam Vam skrenuti pažnju na još jedan teret, koji, uvjeren sam, također ne biste htjeli ostaviti u nasljeđe onom koji će doći nakon Vas, a to je stanje odnosa između Hrvatske i Srbije. Uostalom, znam na osnovi svega onoga što ste dosada poduzimali u tom pravcu da biste i sami htjeli da taj kamen ne manjka u bogatom mozaiku Vaša dva mandata.

Odnosi između Hrvatske i Srbije, unatoč solidnom razvoju na nepolitičkom planu, u svojevrsnoj su političkoj blokadi. Preostala pitanja u vezi s povratkom izbjeglica, pitanje Kosova, pitanje Bosne i Hercegovine i pitanje tužbe za genocid četiri su najvažnija pitanja koja, prema mojem mišljenju, uzrokuju tu blokadu.

Znajući koliko pažnje na svoj način i u kontinuitetu posvećujete prvim trima pitanjima, kao predstavnik Srba u Hrvatskoj smatram da bi upravo ovo četvrto pitanje trebalo biti ono posredstvom kojeg bi se politički deblokiralo odnose između Hrvatske i Srbije. Ono, tako osjećam, proizvodi dubinski nesporazum u međusobnim odnosima. S time se krenulo krajem osamdesetih, s time treba završiti nakon dvadeset godina, a Hrvatsku i Srbiju, Hrvate i Srbe osloboditi politike proizvodnje genocida! U tom je pitanju topos Miloševićeve i Tuđmanove politike, a to znači i **topos konačne demiloševizacije i konačne detuđmanizacije hrvatsko-srpskih međuetničkih i međudržavnih odnosa.**

Obojica znamo, gospodine Predsjedniče, da je politika proizvodnje genocida, s kojom je počeo Milošević i koju je prihvatio Tuđman, u Hrvatskoj u razdoblju 1991-1995. i u namjeri i u ostvarenju imala za posljedicu teške ratne zločine, zločine protiv čovječnosti i zločine etničkog čišćenja. Ta ista politika imala je za posljedicu, ako ne i za cilj, devaluaciju i degradaciju historijskog iskustva genocida iz 2. svjetskog rata počinjenog nad Srbima u Hrvatskoj. A sve zajedno onemogućilo je i još uvijek onemogućava ljude, kako s hrvatske tako i sa srpske strane, da se suoče sa strahotama i jednog i drugog.

Bez obzira koliko u ovom košmarnom stanju javne svijesti o ovom pitanju može izgledati nebitno što o svemu misle Srbi u Hrvatskoj, dužan sam Vam napisati da nastavljanje politike proizvodnje genocida posredstvom tužbe i eventualne protutužbe za genocid smatram nastavkom onih istih politika koje su dovele do toga da upravo Srbi u Hrvatskoj budu najveće žrtve ne samo rata 1941-1945. nego i rata 1991-1995. I umjesto da njihova država Hrvatska i njihova država Srbija respektiraju tu činjenicu i otpočnu dijalog oslobođenja od politika koje su to toga dovele, one je pretvaraju sredstvo za međusobne tužbe za genocid, izbjegavajući se na taj način suočiti s vlastitom odgovornošću za tragično i još uvijek živo iskustvo Srba u Hrvatskoj.

Kad bih znao da postoji itko tko bi bolje od Vas mogao razumjeti ovo što Vam pišem i tko bio pozvaniji da inicira rješenje tužbe za genocid pred Međunarodnim sudom pravde u duhu oslobođenja od Miloševićeve i Tuđmanove politike proizvodnje genocida, pisao bih njemu. Kako takvoga ne znam i kako ne znam da li će se takav skoro pojaviti, pišem Vama i predlažem da to uzmete u svoje ruke i svoj predsjednički mandat okončate potezom koji bi zatvorio jednu a otvorio drugu stranicu historije hrvatsko-srpskih odnosa. Stranicu realnog gledanja na prošlost i rasterećenog gledanja na budućnost. Stranicu koja bi Hrvatskoj i Srbiji omogućila da uz svu bolnost i izbjegličkog, i kosovskog i bosansko-hercegovačkog pitanja s više uzajamnog povjerenja i uzajamne odgovornosti surađuju i uz pomoć međunarodnih mehanizama iznalaze odgovore i na njih.

Uostalom, gospodine Predsjedniče, oslobađanje od Miloševićeve i Tuđmanove politike proizvodnje genocida, koju tužba i eventualna kontratužba sublimiraju, otvorilo bi prostor za emancipatorsku uzajamnost između dvaju naroda i njihovih država, toliko potrebne i jednima i drugima nakon kompromitacija i devalvacija njihova historijskog bratstva.

S najboljim željama i poštovanjem Vaš,

Milorad Pupovac

U Zagrebu, 11. prosinca 2009.